

Şişman çocukların oyun parkı!

"Fazla şişman" Paula, attığı her adımda yerin onu daha da ağırlaştırdığına inanmaktadır. Derken günün birinde Hiram Amcası onu yukarı fırlattığında Paula bir mucize eseri havada kalır.

CIHAT BAKER

Kurt Vonnegut'un **Hacıyatmaz** isimli romanını hatırlar mısınız? Dr. Wilbur Nergis-11 Swan'in otobiyografisidir anlatılan. Kurt Vonnegut'un kaleminden çıktığı için, sıradışı bir otobiyografiye sahiptir Swan. Bu tuhaf bilim adamının tezlerinden birisi, ikiz kardeşiyle beraber buldukları "gerçek" yerçekimi yasasıdır. Zira Swan'e göre, yerçekimi asla sabit değildir ve zaman zaman artıp zaman zaman azalmaktadır. Örneğin, çoğu zaman yere düştüğümüzde bu, ayağımızın takılması veya dengemizi kaybetmemizden dolayı değil, yerçekiminin artmış olması dolayısıyladır.

Zoran Drvenkar'ın müthiş romanı **Yerde Ağır Gökte Hafif**'i okuduğunuzda Dr. Swan'in teorisinin doğru olduğuna inanmaya başlayacaksınız. Hatta Drvenkar'ın kahramanı sevgili Paula'nın durumunu gördüğünüzde, yerçekiminin ona pek de adil davranmadığına kanaat getireceksiniz. Her ne kadar Paula -oturduğu sandalyeler kırılmadığı müddetçe- sık sık yere düşen bir çocuk olmasa da, yerçekimiyle ilgili sorunları olduğu ortadadır. Çünkü "fazla şişman" Paula, attığı her adımda yerin onu daha da ağırlaştırdığına inanmaktadır. Sadece yürürken mi? Otururken, yatarken, okulda diğer çocuklarla oynarken, otobüs durağında otobüs beklerken bile... Öyle ki, havuza, göle, denize girdiğinde bile bu durum böyledir. Belindeki can simidine, suyun kaldırma kuvvetine rağmen, yerçekimi bütün zalimli-

giyle onu daha da ağırlaştırır. Sırf bu yüzden zavallı Paula, nefesini tutup, havuzun altından veya gölün dibinden yürüyüp karaya çıkarak suyla olan dostluğunu sonlandırmak zorunda kalan bir çocuktur.

Kocaman balinalar bile suda dans edebiliyorken, Paula'nın suda batması talihsizlikten başka neyle açıklanabilir ki? Üstelik Paula yerçekimiyle böyle sorunlar yaşarken, ailesinin diğer üyelerinin hiçbirisi onun gibi şişman değil ve çok hafiftir. Yani onlar otururken, kalkarken, yürürken veya başka herhangi bir şey yaptıkları zaman, asla vücutlarında kurşun ağırlığı hissetmemektedirler ve bu durum Paula'nın canını fazlasıyla sıkır. Nasıl sıkımasın! Herkesin hoplaya zıplaya dolaştığı bir dünyada Paula'nın bu kadar ıstırap içinde olması çok da alışılacak bir şey olmasa gerek.

Gerçi, annesi ve babası onu bu şişmanlığıyla ayrı sevdiklerini söyleseler de, ne babası ne de onlarca amcası artık onu havaya atıp tutmaktadır. Çünkü hepsinin ortak bahanesi "korkunç bel ağrıları"dır. Paula asıl sebebin, fazla şişman bir çocuk olması olduğunun farkındadır oysa.

Her şey allahın cezası yerçekimi yüzünden... Ne var Paula'ya bu kadar kötü davranacak!

Aslında Paula da bir zamanlar ailesinin diğer fertleri gibi incecikti, dal gibiydi. Fakat ne olduysa yedi yaşına bastıktan sonra oldu. Gün geçtikçe şişmanlayan, daha da şişmanlayan, hep şişmanlayan bir çocuk oldu. Paula şişmanladıkça yerçekiminin ona olan tavrı daha da sertleşmeye başladı. Sekiz yaşına bastığında hem en sevdiği amcası hem de Paula'nın vaftiz babası Hiram Amca çok uzaklardan, ta Avustralya'dan sevgili Paula'sını görmeye geldiğinde Paula yapılacak en iyi şeyin, ondan köşe bucak kaçmak olduğuna kanaat getirdi. Çünkü en son görüşmelerinin üzerinden iki yıl geçmiştir ve iki yılda Paula çok değişmiştir. Oysa Hiram Amca'nın umrunda bile değildir Paula'nın şişmanlığı. Çünkü onun beli hiç ağrı-mamaktadır. Yani Paula'yı istediği kadar yükseklerle atıp tutabilir. Bu sayede Paula yerçekimiyle olan savaşında makûs talihini yenebilecektir.

Ve yener de... Hiram Amcası onu

Resimler: PETER SCHÖSSOW

yukarı fırlattığında Paula bir mucize eseri havada kalır. Hem de bir tüy gibi hafiftir artık. Bir uçan balon gibidir Paula. İsteddiği yere taşır onu rüzgârlar. Paula isterse bulutların karnını okşayacak kadar yukarı çıkacak, isterse rüzgârların yoldaşlığında sahile kadar uçup denize giren insanlara "havadan" bakabilecektir. Artık ağaçların tepeleri onun yeni yatağı, kuşlar oyun arkadaşıdır. Çünkü onlar için Paula şişman veya ağır bir çocuk değildir. Paula, sadece Paula'dır. Aradan bir yıl geçmesine rağmen, Paula yere inmek istemez. Çünkü yerçekimiyle olan savaşını kazanmıştır bir kere. Ve sonsuza kadar bunun tadını çıkarmak niyetindedir. Zaman zaman gökyüzünde yalnız kalsa da...

Tam canının sıkıldığı bir gün uzak diyarlardan onu görmeye bir çocuk gelir. Yukardan bakınca hiçbir tuhaflığı olmayan bu çocuk da aslında yıllarca yerçekiminin çilesini çekmiştir. Tıpkı Paula gibi... Artık bu makûs talihine son vermek niyetindedir ve dahası Paula'yla beraber oynamak istemektedir. Sonra başkaları da gelir; Almanya'dan, İrlanda'dan, Fransa'dan, Arabistan'dan... dünyanın diğer bütün ülkelerinden bir sürü çocuk gelir. Gökyüzü artık yerçekimine karşı koyabilen şişman çocukların oyun parkı halini almıştır...

Zoran Drvenkar'ın etkileyici hayal

gücüyle yarattığı, Peter Svhössow'un en az Drvenkar'ın hikâyesi kadar lezzetli çizimleriyle canlandığı olağanüstü bir kitap, **Yerde Ağır, Gökte Hafif**.

Değil çocuklara, hepimize çok şey öğretiyor. Üstelik parmağını gözümüzün önünde sallamadan yapıyor bunu... İnsanların kimi kusurlarıyla dalga geçeriz ya. Dişleri ayırık olduğu için, yahut kulak kepçesi bizimkinden büyük olduğu için, burnu farklı olduğu için, hatta gözlük taktığı için veya bizden uzun olduğu için bile dalga geçeriz ya bazen insanlarla. Hep isimler takarız onlara, tavşan, dişlek, kepçe kulak, dört göz, sırık, sidikli veya başka hitaplar kullanırız. Yüzüne karşı veya arkasından böyle sesleniriz. "Zalimce" davranırız aslında, farkında bile olmadan. Ama onların bizim asla sahip olamayacağımız yetenekleri, yönleri vardır, bizi kışkırtan. Ki olmasa bile onlarla alay etmeye hakkımız yoktur ya, neyse... Örneğin, onlar bizim asla yapamayacağımız bir şeyi kolaylıkla yapıyor veya asla sahip olamayacağımız bir şeye sahip olabilirler. İşte o zaman keşke ben de dişlek olsaydım da, onun gibi yapabilseydim dersiniz. Paula'nın öyküsü aslında biraz bunu anlatıyor usulca. Her ne kadar Paula kendisinin şişman olması dolayısıyla yaşadıklarını, havada uçarak unutmuş olsa da, bugün çevremizde uçamayan şişmanlar, gözlüklüler, ayırık dişliler, çok uzun boylular, kulak kepçesi bizden büyük insanlar hâlâ var. Yahut başka bir şehirden gelip, bizim gibi akıcı konuşamayan insanlar da olabilir. Hatta başka ırktan olup, bizimle aynı kültüre sahip de olmayabilirler. Ama bunların hiçbirisi onları aşağılama, hor görme veya görmezden gelme hakkı tanımaz bize. Çünkü kalabalık ailesinde kimse uçamazken uçabilen Paula gibi, onların da bizden daha üstün özellikleri, yetenekleri olabilir...

YERDE AĞIR GÖKTE HAFİF
Zoran Drvenkar
Çeviren: Suzan Geridönmez
Resimleyen: Peter Schössow
Güneşçi Kitaplığı
2013, 95 sayfa, 13 TL.

